

behageligt Tilsyn end Fabriktilsynets Assistenten. Ja, jeg tror gerne, at Politiets Tilsyn med Polakkasernerne hos Gods-ejerne, Herremændene og de store Gaardmænd er anderledes behageligt end Arbejds- og Fabriktilsynets, men netop derfor er jeg imod, at Tilsynet skal udøves af Politiet. Det skal nemlig ikke være et behageligt Tilsyn for Arbejdsgiverne, men et Tilsyn, som gør sin Pligt, vaager over, at Lovens Bestemmelser overholdes, og at Arbejderne faa den Nytte af Loven, som er tilsigtet. Jeg kender tilstrækkeligt til det gode Forhold, som bestaar mellem Beboerne paa Egnen og Politiassistenten eller Betjenten, til at vide, at dennes Tilsyn vil blive foretaget under i høj Grad behagelige, i høj Grad venskabelig hyggelige Former, og det vil maaske nok medføre, at Klagerne over Boligforholdene og Arbejdernes Forhold i det hele ville blive noget indskrænkede. Det kan godt være, at dette Tilsyn ikke vilde opdage de uforsvarlige Af-løbsforhold og Mangelen af Retirader, og at de heller ikke vilde tage det saa nøje med, om der manglede Vand ved Boligen.

Der er et talende Vidnesbyrd om, hvorledes Forholdene have været, i de Beretninger, der ere udgaaede fra Indenrigsministeriet i de foregaaende Aar om det offentlige Tilsyn med Anvendelsen af udenlandske Arbejdere. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at oplæse, hvad der staa i disse Beretninger, men blot hen-vise til Beretningen fra 1910, hvor der findes en lang Række af Klagepunkter, som har været under Behandling paa Foranledning af det Tilsyn, der er ført, Klager over uforsvarlige Forhold, som det har været i høj Grad nødvendigt at paatale. Og det er ikke saadanne Mangler, som disse upraktiske Assistenten have opdaget blot for at drille Gaardejerne og Gods-ejerne, men det er faktisk Mangler, som kunne være skadelige for vedkommende Arbejdere. Naar det f. Eks. et Steds siges, at man opsamler Spildevandet i en Sumpbrønd, der er saa nær ved Boligen, at Luften i Boligen forpestes af Stanken derfra, er der god Grund til at paatale dette Forhold, og Arbejdsgiveren maatte have Pligt til at foretage den nødvendige Rettelse. At Politiet skulde være et godt Tilsyn, kan man vist vanskeligt overbevise dem om, der have et tilstrækkeligt Kendskab til Tingene, og i alle Tilfælde vil der ikke hos de paagældende Arbejdere skabes den Tillid til Tilsynet, som Loven tilsigter, hvis det bliver Politiet, der skal foretage det, thi saavel de udenlandske

Arbejdere som for den Sags Skyld ogsaa den store Part af de danske Arbejdere have ikke nogen Tyrketro paa, at Politiet altid gør det rigtige, tværtimod, for de udenlandske Arbejdere, som der her særlig er Tale om, staaer Politiet som noget højst afskrækkende, der aldeles ikke kan siges at være deres Tillidsmand. Jeg vil derfor meget fraraade den Udgang af Sagen, som det ærede Medlem (N. Kristjansen) anviste, nemlig den fuldstændige Overgang til Polititilsyn, hvorimod jeg maa anbefale, at man gaar den modsatte Vej og fuldstændig ophæver de Bestemmelser, der gaa ud paa at give Politiet Tilsynsmyndigheden, og at man saa vidt muligt lægger Tilsynet der, hvor det naturligt hører hjemme, nemlig hos Arbejds- og Fabriktilsynet, og der efterhaanden udvikler de kvalificerede Kræfter, der kunne ventes i særlig Grad at ville beskæftige sig med dette.

I Lovforslagets § 10 ser jeg, at man bibeholder Tilladelsen til at benytte Senge-steder til 2 Personer. Det er et i høj Grad uhygiejnisk og smittefarligt Forhold, man her ønsker at opretholde, og det er sikkert ogsaa af andre Grunde end de hygiejniske mindre rigtigt at bibeholde det Forhold. Det Forslag, vi for et Par Aar siden indbragte, gik blandt andet ud paa at forandre det, og mine Partifæller i Landstinget have ogsaa søgt at faa det forandret, uden at det dog er lykkedes. Det forekommer mig at være nødvendigt i vor moderne Tid, at man ophæver det utiltalende og i mange Tilfælde meget svinske Forhold, som det er, at to maaske vildfremmede Personer lægges i samme Seng. Jeg støtter mig her til en Udtalelse af Birkedommeren i Maribo, som derom i sin Erklæring siger, at han dog ikke tror paa, at man kan komme bort fra Tospændersengene. Denne Birkedommer har aabenbart haft godt Kendskab til Lands-tinget og Godsejernes Anskuelse om det Punkt, men han siger om disse Tospændersenge: „Men forkastelige ere de“. Han siger endvidere, at i Paternitetssager og i Politiforhør oprulles der paa dette Omraade alt for hyppigt Situationer, der ere nedværdigende og nedbrydende for de unge af begge Køn. Jeg synes ikke, at vi i Aaret 1912 kunne være bekendt at lovgive paa en Maade, som en Birkedommer kan kalde forkastelig og nedværdigende og nedbrydende. Det forekommer mig, at man her maa tage i hvert Tilfælde noget Hensyn til Sagkundskaben, den er der blevet taget Hensyn nok til, naar der er